

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1183

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 decembrie 2025

SUMAR

Nr.

Pagina

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

- 1.119. — Hotărâre privind suplimentarea pe anul 2025 a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 799/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național privind obiectivul de investiții „Programul strategic de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare la Aeroportul Internațional Henri Coandă — București”, precum și modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 799/2019 2–3

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

- Decizia nr. 380 din 27 octombrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept) 4–8

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea pe anul 2025 a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 799/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național privind obiectivul de investiții „Programul strategic de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare la Aeroportul Internațional Henri Coandă — București”, precum și modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 799/2019

Având în vedere Sentința civilă nr. 6 din 5.01.2024, emisă de către Tribunalul Ilfov, modificată prin Decizia civilă nr. 1.187 din 26.11.2024, pronunțată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 2.378/93/2021, și Sentința civilă nr. 2.048/F din 14.10.2024, emisă de către Tribunalul Ilfov, modificată prin Decizia civilă nr. 362/A din 28.04.2025, pronunțată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 2.995/93/2022,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 8 alin. (3), art. 9 alin. (8) și art. 32 alin. (3) și (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Se aprobă suplimentarea pe anul 2025 a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 799/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național privind obiectivul de investiții „Programul strategic de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare la Aeroportul Internațional Henri Coandă — București”, cu suma totală de 3.126.242,71 lei, care se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2025 nr. 9/2025, cu modificările ulterioare, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 55 „Alte transferuri”, articolul 55.01 „Transferuri interne”, alineatul 55.01.12 „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

Art. II. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 799/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național privind obiectivul de investiții „Programul strategic de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare la Aeroportul Internațional Henri Coandă — București”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 noiembrie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Pozițiile nr. crt. 545, 546, 547, 548, 549, 550, 563, 565, 566, 592 și 644 se modifică în sensul actualizării elementelor de identificare a imobilelor, a titularilor de drepturi reale și

a sumelor individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. III. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator, prevăzute la art. I, se utilizează în scopul acordării justelor despăgubiri pentru imobilele prevăzute la art. II pct. 1, în conformitate cu anexa care face parte din prezenta hotărâre.

(2) Suma prevăzută la art. I se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale „Aeroporturi București” — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile proprietate privată care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 799/2019, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. IV. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională „Aeroporturi București” — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național privind obiectivul de investiții „Programul strategic de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare la Aeroportul Internațional Henri Coandă — București”, situate pe raza localităților Otopeni și Tunari, județul Ilfov, pentru care se modifică elementele de identificare a imobilelor, a titularilor de drepturi reale și a sumelor individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	U.A.T.	Localitatea	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Suprafața totală (mp)	Categoria de folosință	Nr. cadastral	Nr. cărții funciare	Tarla	Parcela	Poziția față de localitate	Suprafața terenului de expropriat (mp)	Lungime garduri de expropriat (ml)	Suprafața construcțiilor de expropriat (mp)	Valoarea despăgubirii, conform Legii nr. 255/2010 (RON)
545	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.024	A	757	101837	5	15/133	Intravilan	4.024			580.824,20
546	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	825	101841	5	15/133/81	Intravilan	4.000			567.273,41
547	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	824	101839	5	15/133/80	Intravilan	4.000			577.410,79
548	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	822	101842	5	15/133/79	Intravilan	4.000			577.424,10
549	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	823	101844	5	15/133/78	Intravilan	4.000			577.416,84
550	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	827	101845	5	15/133/77	Intravilan	4.000			577.424,10
563	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	758	101838	5	15/120	Intravilan	599			86.459,34
565	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	2.269	A	832	101846	5	15/120	Intravilan	2.269			327.534,90
566	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	826	101843	5	15/120	Intravilan	4.000			577.366,02
592	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aroconfort Andreas Management — S.R.L.	4.000	A	831	101840	5	15/120/114	Intravilan	4.000			577.091,35
644	Ilfov	Otopeni	Otopeni	Aldea Ion Cristian; Aldea Stefania	4.000	A	996	101881	5	15/219	Intravilan	4.000			428.495,50

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 380

din 27 octombrie 2025

Dosar nr. 2.009/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.135/2/2023, în

vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă sporul de până la 50% din salariul de bază (de funcție) prevăzut de anexele nr. 10 și 10A la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629 din 30 septembrie 2008 are caracter permanent, acordându-se pentru locuri de muncă și condiții stabilite pe bază de buletine de determinare prin expertizare a locurilor de muncă, sau are caracter temporar, în sensul că se acordă numai în condițiile desfășurării unei activități precise, în condiții speciale.

5. După prezentarea referatului de către magistratul-asistent, președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterea închisă, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 14 martie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.135/2/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

7. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 3 octombrie 2025 cu nr. 2.009/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la 27 octombrie 2025.

II. Normele legale incidente

8. Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629 din 30 septembrie 2008 (*Ordinul M.A.I. nr. S/629/2008*), nepublicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexele nr. 10 și 10A

Actul normativ reprezintă document clasificat la nivel de „secret de serviciu”.

III. Expunerea succintă a procesului

9. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București cu nr. 2.135/2/2023, reclamantii persoane fizice au solicitat, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul General al Poliției Române și Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, anularea unor dispoziții privind sporurile pentru munca desfășurată în condiții deosebit de periculoase, periculoase sau vătămătoare, refacerea situațiilor nominale cu poliștii care beneficiază de sporul pentru condiții deosebit de periculoase, inclusiv reclamanții, întocmite după intrarea în vigoare a uneia dintre dispozițiile atacate, prin cuantificarea sporului în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) din această dispoziție, urmând ca noile situații nominale să fie întocmite în conformitate cu prevederile Ordinului M.A.I. nr. S/629/2008, proporțional cu timpul efectiv lucrat în condiții

de muncă deosebit de periculoase, ca o modalitate de cuantificare a sporului în perioadele de activitate a personalului, stabilite în baza prezenței la locul de muncă, și obligarea părților la repararea pagubelor produse, anume plata diferenței dintre sumele rezultate conform noilor situații nominale și sumele deja achitate pentru acest spor, cu actualizarea acestora cu rata inflației, la care să se adauge și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data introducerii acțiunii.

10. În motivare, reclamanții au arătat, în esență, că, prin emiterea și aplicarea prevederilor actului administrativ a cărui anulare se cere, li s-au redus substanțial veniturile salariale începând cu luna februarie 2023, prin reducerea cuantumului sporurilor pentru condiții de muncă deosebit de periculoase, periculoase și vătămătoare. Astfel, anterior intrării în vigoare a dispoziției atacate, aceste sporuri erau calculate în raport cu perioada de activitate la locul de muncă, respectiv timpul efectiv în care reclamanții au lucrat în aceste condiții, stabilit în baza prezenței la locul de muncă.

11. Prin dispoziția contestată s-a modificat modul de calcul al acestor sporuri, în sensul că acestea se acordă în considerarea fiecărei sarcini de serviciu și a fiecărui lucrător în parte și nu în considerarea unor aspecte ce țin de caracteristica generală a unor categorii de activități sau spații de lucru. Dispoziția nr. S/x din 8 februarie 2023 modifică și completează un ordin de ministru, încălcându-se normele de tehnică legislativă, și creează o stare de discriminare între polițiștii care beneficiază de sporurile pentru condiții de muncă deosebit de periculoase, periculoase și vătămătoare și cei care beneficiază de sporul pentru condiții grele de muncă.

12. Pârâțul Inspectoratul General al Poliției Române a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, arătând că Dispoziția nr. S/x din 8 februarie 2023 a fost emisă pentru punerea în aplicare, organizarea executării și executarea în concret a legii de nivel superior reprezentate de Ordinul M.A.I. nr. S/629/2008. În concret, dispoziția criticată vine să întărească prevederile cuprinse în anexa nr. 10 la Ordinul M.A.I. nr. S/629/2008, fără a adăuga cerințe/condiții suplimentare în baza cărora ar fi acordat dreptul. În acest context, registrul și situațiile nominale întocmite conform anexei la Dispoziția nr. S/x din 8 februarie 2023 nu pot fi catalogate drept excedând cadrului legal superior, întrucât însuși ordinul instituie obligativitatea acordării drepturilor bănești în baza dovedirii, prin documente primare de evidență, a timpului efectiv lucrat în condițiile care reclamă acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase, periculoase sau vătămătoare.

13. Pârâta Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, susținând că actele administrative contestate nu reprezintă acte prin care se aduc modificări Ordinului M.A.I. nr. S/629/2008, în sensul modalității de acordare a sporului în discuție, ci reprezintă acte interne procedurale prin care este stabilit un mod unitar de lucru pentru toate structurile Poliției Române și, implicit, pentru Direcția Generală de Poliție a Municipiului București. Reclamanții susțin în mod nejustificat că prin aceste dispoziții s-au instituit condiții noi în sensul introducerii unui nomenclator al activităților justificative, respectiv a indicării unor activități care să justifice munca efectiv prestată în condițiile dezbătute, precum și a unui registru lunar.

14. Prin Sentința civilă nr. 1.430 din 22 septembrie 2023, Curtea de Apel București a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

15. În cadrul soluționării acțiunii, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a dispus suspendarea cauzei și sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se rezolve de principiu chestiunea de drept invocată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea acesteia

16. Completul de judecată al instanței de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Astfel, litigiul vizează acordarea unor drepturi de natură salarială unor persoane plătite din fonduri publice. De asemenea, dezlegarea cauzei depinde de lămurirea unei chestiuni de drept asupra căreia părțile au poziții divergente și care prezintă un grad suficient de dificultate, de natură a justifica intervenția instanței supreme, iar soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea a cărei lămurire se solicită. Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și deciziile pronunțate în recursurile în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și a litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

V. Punctul de vedere al completului de judecată

17. Instanța de trimitere a apreciat că din interpretarea sistematică a dispozițiilor cuprinse în anexele nr. 10 și 10A la Ordinul M.A.I. nr. S/629/2008 rezultă că sporul de până la 50% din salariul de bază (de funcție) se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în locurile care prezintă factorii de risc menționați în anexele respective.

VI. Punctul de vedere al părților

18. Reclamanții au arătat că sporul de până la 50% din salariul de bază (de funcție) prevăzut de anexele nr. 10 și 10A la Ordinul M.A.I. nr. S/629/2008 are caracter permanent și se acordă în baza prezenței la locul de muncă, independent de timpul petrecut efectiv în locurile care prezintă factori de risc.

19. Pârâții au susținut că sporul în discuție se acordă în funcție de durata muncii efectiv prestate în locurile care prezintă factori de risc.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

20. În raport cu întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă în prezentul dosar nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

21. Verificând jurisprudența obligatorie a instanței supreme, pronunțată în mecanismele de unificare a practicii judiciare, a fost identificată o decizie care ar putea prezenta relevanță în cauza de față, respectiv Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022, prin care s-a statuat că „în interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, și a art. 150 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective” (paragrafele 91-103).

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

22. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

23. Temeiul sesizării este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în

materia litigiilor de muncă și de contencios administrativ, ce vizează raporturile de serviciu ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

24. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar conform alin. (3) al aceluiași articol „Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

25. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

26. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, de lămurirea căreia depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

27. Verificând îndeplinirea acestor condiții, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect anularea dispozițiilor emise de pârâții Inspectoratul General al Poliției Române și Direcția Generală de Poliție a Municipiului București privind sporurile pentru munca desfășurată în condiții deosebit de periculoase, periculoase sau vătămătoare, solicitându-se obligarea pârâților la refacerea situațiilor nominale cu polițiștii Serviciului omoruri care beneficiază de sporul pentru condiții deosebit de periculoase, incluzându-i pe reclamânți, și la plata diferențelor rezultate din recunoașterea sporului pentru condiții deosebit de periculoase, conform noilor situații nominale întocmite, la care se adaugă actualizarea cu rata inflației și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data introducerii cererii.

28. Astfel, obiectul dedus judecării se încadrează în obiectul specific indicat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, fiind vorba despre o cerere de chemare în judecată care privește stabilirea și plata unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, reclamânții fiind polițiști și făcând astfel parte din familia ocupațională „Apărare, ordine publică și securitate națională”.

29. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în curs de soluționare, în primă instanță, pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

30. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

31. Noul act normativ reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la existența „unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective”, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

32. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

33. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

34. În aceste condiții, se cuvine subliniat că nu orice chestiune de drept poate fi supusă dezlegării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex.

35. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal investite de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

36. Pentru a se verifica îndeplinirea acestei condiții este necesar ca sesizarea să respecte exigențele impuse de art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că încheierea de sesizare va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

37. Autorul sesizării este ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări diferite în practica judiciară, prezentând diferitele variante de interpretare posibile și argumentele de natură să le susțină.

38. Pentru a exista însă certitudinea că normele a căror interpretare se solicită sunt aplicabile în cauza în care a fost formulată sesizarea este necesar ca în actul de sesizare să fie expuse aspectele factuale relevante reținute de instanța de trimitere în baza probatoriului administrat în cauză, deoarece instanța supremă nu poate fi investită cu dezlegarea unei chestiuni de drept invocate într-un proces în care situația de fapt sau cauza acțiunii cu care instanța este investită nu este deplin lămurită prin încheierea de sesizare.

39. Cu alte cuvinte, întrebarea adresată instanței supreme nu poate fi disociată de contextul procesual care a generat-o,

care trebuie să fie întotdeauna unul cazual și să cuprindă exhaustiv toate elementele determinante ale cauzei, după administrarea probatoriului necesar lămuririi situației de fapt.

40. De aceea, se impune o anumită claritate a sesizării, care să nu afecteze precizia analizei, pentru a exclude o interpretare dată pe tărâmul ipotezelor sau aparențelor.

41. Ca atare, instanța supremă nu poate fi investită în mecanismul hotărârii prealabile cu interpretarea de principiu a unor norme de drept dacă circumstanțele cauzei care influențează incidența normelor supuse interpretării nu sunt pe deplin clarificate/lămurite prin actul de sesizare și nici rezolvate, în prealabil, incidentele procedurale care fac inutilă cercetarea fondului cauzei.

42. Aplicând aceste considerente în cadrul prezentei sesizări, se constată că, în cuprinsul încheierii întocmite de instanța de trimitere, nu a fost prezentată situația de fapt reținută de tribunal în baza probatoriului administrat în primă instanță, ci au fost expuse numai susținerile divergente ale părților, astfel încât nu se poate stabili cu certitudine aplicabilitatea în cauză a normelor a căror interpretare se solicită.

43. Mai mult decât atât, este relevant faptul că instanța de trimitere solicită interpretarea unor prevederi legale pe care nu le identifică în mod explicit, făcând referire în mod generic la sporul de până la 50% din salariul de bază (de funcție) prevăzut de anexele nr. 10 și 10A la Ordinul M.A.I. nr. S/629/2008, fără a fi menționată dispoziția legală sau numărul articolului care ar forma obiectul sesizării instanței supreme în vederea clarificării chestiunii de drept invocate. În condițiile în care cele două anexe conțin mai multe prevederi legale, iar instanța de trimitere nu a menționat conținutului normei pretins neclare, nu este posibilă stabilirea cu claritate a obiectului prezentei sesizări.

44. De asemenea, din examinarea cuprinsului încheierii de sesizare întocmite de către tribunal se constată lipsa oricăror argumente care să susțină concluzia în sensul că problema de drept ridicată în cauză prezintă un grad suficient de dificultate, de natură a justifica declanșarea acestui mecanism procedural de unificare a practicii judiciare. Deși, formal, instanța de trimitere indică existența unei chestiuni de drept suficient de dificile, în concret, aceasta nu arată niciun motiv pentru care s-ar justifica intervenția instanței supreme pentru oferirea unei dezlegări de principiu, în drept, lipsind cu desăvârșire orice analiză cu privire la dificultatea interpretării prevederilor legale incidente.

45. În plus, cu prilejul exprimării opiniei sale, completul de judecată consideră fără echivoc faptul că, interpretând sistematic dispozițiile cuprinse în anexele nr. 10 și 10A la Ordinul M.A.I. nr. S/629 din 30 septembrie 2008, rezultă că sporul de până la 50% din salariul de bază (de funcție) se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în locurile care prezintă factorii de risc menționați în anexele respective. Așadar, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei nu a expus niciun dubiu cu privire la modul de interpretare a prevederilor legale indicate, neîntâmpinând nicio dificultate în determinarea înțelesului normei legale în discuție.

46. Instanța de trimitere nu a arătat argumentele pentru care consideră că problema de drept sesizată este susceptibilă a da naștere unor interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la alte posibile interpretări ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

47. Autorul sesizării nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept incidente, ci urmărește mai

degrabă ca instanța supremă să verifice circumstanțele factuale și să aplice legea în scopul soluționării cauzei, cu toate că acest atribut intră și este necesar să rămână în sfera de competență a instanțelor judecătorești (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021, și Decizia nr. 31 din 24 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 28 iulie 2023, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

48. Totodată, absența indicării elementelor de ambiguitate sau neclaritate a textelor relevă o solicitare de soluționare, în concret, a raportului dedus judecății, cu atât mai mult cu cât revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului său de vedere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept, a cărei dezlegare o solicită instanței supreme, este una reală, având vocație de a convinge, și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării.

49. De asemenea, se constată că încheierea de sesizare nu cuprinde nicio argumentare cu privire la relevanța problemei de drept în litigiul dedus judecății, instanța de trimitere limitându-se la a afirma că dezlegarea prezentei cauze depinde de lămurirea unei chestiuni de drept asupra căreia părțile au poziții divergente, fără a efectua vreo analiză și fără a expune vreun considerent în sensul identificării legăturii cu cauza a respectivei chestiuni de drept la care se referă întrebarea adresată.

50. Or, în practica obligatorie a instanței supreme s-a statuat că, prealabil sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, instanța de trimitere trebuie să stabilească și să evidențieze existența unei legături strânse între maniera de dezlegare a chestiunii de drept, în raport cu interpretările posibile prefigurate, și soluționarea pe fond a cauzei, deoarece în acest mod se reflectă utilitatea și interesul în promovarea acestui mecanism procedural de unificare a practicii judiciare. De aceea, hotărârea prealabilă trebuie să fie de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi pronunțată de către instanța de trimitere, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate trebuie să o aibă în cadrul soluționării litigiului, ceea ce presupune ca problema de drept ce face obiectul sesizării să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 42 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 16 octombrie 2024).

51. Din parcurgerea considerentelor expuse în încheierea de sesizare se observă lipsa oricăror argumente care să explice în ce fel ar depinde soluția ce se va pronunța în cauză de interpretarea dispozițiilor legale menționate generic în cuprinsul întrebării adresate, ceea ce determină, în lipsa unei minime argumentări și, mai ales, în lipsa reținerii unei situații de fapt pe baza probatoriului administrat, imposibilitatea de a se stabili utilitatea declanșării acestui mecanism procedural, nefiind reliefată legătura strânsă care trebuie să existe între maniera de dezlegare a chestiunii de drept, în raport cu interpretările posibile prefigurate, și soluționarea pe fond a cauzei.

52. Toate aceste neregularități ale actului de sesizare conduc în mod implicit la concluzia că instanța de trimitere nu a demonstrat existența unei chestiuni de drept veritabile apte a primi o dezlegare de principiu în mecanismul hotărârii prealabile.

53. Având în vedere că nu este îndeplinită una dintre condițiile cumulative de admisibilitate a sesizării, nefiind respectate nici exigențele instituite de prevederile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, se impune respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.135/2/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă sporul de până la 50% din salariul de bază (de funcție) prevăzut de anexele nr. 10 și 10A la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629 din 30 septembrie 2008 are caracter permanent, acordându-se pentru locuri de muncă și condiții stabilite pe bază de buletine de determinare prin expertizare a locurilor de muncă, sau are caracter temporar, în sensul că se acordă numai în condițiile desfășurării unei activități precise, în condiții speciale.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 octombrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCUMagistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

